

Endvidere medfører ordningen det fundamentale problem, at barnet i en vis forstand får tre forældre.

Hertil kommer, at forslaget fortsat ikke imødekommer de betænkeligheder, jeg tidligere har nævnt i forhold til mandens ret til at få sit faderskab prøvet. Denne ret vil også efter dette forslag reelt blive illusorisk, i og med at adoptionsforholdet netop forudsættes at bestå, uanset hvordan faderskabssagen falder ud.

Under førstebehandlingen af lovforslag nr. L 119 anførte jeg også, at de nuværende regler, hvorefter samtykke til adoption som udgangspunkt først kan gives 3 måneder efter barnets fødsel, er begrundet i, at forældrene skal have mulighed for at træffe beslutning om adoption på et velovervejet grundlag.

Jeg må forstå beslutningsforslaget sådan, at det er dette hensyn, der ligger bag forslaget om, at anmodning om midlertidig adoption skal indgives mindst 3 måneder inden barnets fødsel.

Nu er beslutningsgrundlaget jo som bekendt et helt andet, når først barnet er født, hvilket er baggrunden for adoptionslovens regel om, at de 3 måneder regnes fra barnets fødsel.

Jeg har naturligvis forståelse for tankegangen bag forslaget, men som jeg tidligere har anført, er der allerede efter de gældende regler mulighed for at gennemføre en adoption hurtigt, hvis der foreligger ganske særlige forhold, f.eks. hvis moderen er alvorligt syg.

Det er endvidere muligt at sikre barnet i tilfælde af moderens død ved at oprette et børnetestamente. Heri kan moderen tilkendegive, hvem hun ønsker skal have forældremyndigheden efter hendes død. Efter § 15 i lov om forældremyndighed og samvær skal en sådan tilkendegivelse følges, medmindre hensynet til, hvad der er bedst for barnet, taler imod. Et børnetestamente har dog ikke betydning for faderens mulighed for at få forældremyndigheden.

Når de hensyn, der ligger bag forslaget, således afvejes over for de væsentlige problemer, forslaget rejser, er det sammenfattende regeringens opfattelse, at forslaget ikke bør gennemføres.

Regeringen kan derfor ikke støtte dette beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg mærkede mig, at ministeren i forbindelse med spørgsmålet om fremmedadoption, dvs. adoption typisk af et udenlandsk barn, brugte

vendingen »konsekvenserne for disse børn«. Jeg vil da godt bede om ministerens begrundelse for den vending og en uddybning af, hvad det er for konsekvenser, og hvad ministeren bygger det på.

Mig bekendt er der kun en eneste gang lavet en undersøgelse, og det er den svenske, som lå forud for deres vedtagelse af nøjagtig samme type lovgivning. Der var en meget klar hilsen, som byggede på, at dette her ikke ville være til skade for barnet, tværtimod. Hvad bygger ministeren sine overvejelser på?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jamen det vil jeg gerne gentage for fru Lissa Mathiasen.

Som jeg allerede har sagt i min første tale til de her to beslutningsforslag, er der jo ingen tvivl om, at der er mange homoseksuelle par, som er gode forældre, kærlige forældre for deres børn, men vi står i en situation, hvor særlig udenlandske adoptivbørn har en meget svær start på livet og derfor er det regeringens opfattelse, at de har et særligt behov for en tryk opvækst.

Jeg er ikke i tvivl om, at mange homoseksuelle par også i mange tilfælde vil kunne give dem en god opvækst. Men vi kan ikke komme uden om, at disse børn vil kunne opleve det som en meget stor belastning ud over de problemer, de allerede har med sig i bagagen, hvis de vokser op i et homoseksuelt parforhold og skal imødegå de fordomme, som der desværre fortsat er i vores samfund.

Det var, hvad jeg sagde i min første tale, og det gentager jeg gerne for fru Lissa Mathiasen, fordi jeg da bestemt erkender, at der er mange forskellige synspunkter på den her sag. I den her sag vælger regeringen altså at sige, at hensynet til de børn, der i forvejen har det svært, vejer meget tungt, og det gør altså ud fra en samlet betragtning, at regeringen ikke finder, at beslutningsforslaget er den rigtige vej frem.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Tak for svaret, men jeg synes egentlig ikke, jeg fik noget svar, for det her har vi hørt ministeren sige før. Men jeg tror, vi er enige om, at udgangspunktet er, at egnethedsvurderingen bliver der ikke rørt ved, den er ens, uanset om man er ægtepar, enlig eller et registreret par.

Det, jeg spurgte om, var, hvad man overhovedet bygger de her vurderinger på.